

Большэвік

ПАЛЕСЬ

Орган Палескага аблкома і Мазырскага гаркома КП(б)Б

№ 50 (2055) | Чацвер, 5 жніўня | 1943 г.

Нашы доблесныя войскі ўварваліся ў горад Орол

УСЕ СІЛЫ НА ДАЛАМОГУ ФРОНТУ

Радыё прынесла радасную вестку — нашы доблесныя чырвоныя войскі ўварваліся ў горад Орол і праводзяць вулічныя бай з праціўнікам. З кожным днём Чырвоная Армія набліжаецца да нас, вызвалиячы дзесяткі і сотні населеных пунктаў ад нямецка-фашистскіх бандытаў.

Поўнасцю сарэзўшы летніе нямецкіе наступленіе, Чырвоная Армія гэтае нямецкія орды на захад. Справа чесці кожнага партнана — усім сіламі і сродкамі дэмамагаць Чырвонай Армії, садзейнічаць яе наступальным дзеянням.

Немцы пасылаюць на фронт новыя падтасовані жывой сілы і тэхнікі. Не пусціць немцаў на фронт! Знішчаць іх па дарозе, граміць іх камуникацыі, зрызаць усе іх планы і мерапрыемствы — штодзённая задача савецкіх партызан.

У сваім паказацкім загадзе Вярхоўны Галоўнакамандуючы Маршал Савецкага Саюза таварыsh Сталін загадаў: „усімі сіламі дэмамагаць Чырвонай Армії ўсе барацьбе з подлымі гітлерскімі паднольнікамі”. У адказ на загад правадыра кожы атрад павінен наўстаніць множыць свой баявы рахунок, і не днём, і не ноччу не даваць спакою гітлерадам.

Ярчай распалім агонь усеса-народнай партызанскай вайны! Не дадзім жыцця нямецкім бандытам на беларускай зямлі! Неабходна ўнігнуць новыя пласты насельніцтва ў актыўную барацьбу з фашистскімі захопнікамі.

Сілы на далаому фронту!

НАЛЁТЫ НАШАЙ АВІЯЦІІ

У ноч на 4 жніўня наша авіяцыя дальняга дзеяння падвергла бамбардыроўцы чыгуначных вузлов Брест, Нікітаўка, Ясінаватая, Ілавайская і станцыю Мга, а таксама аэрадромы праціўніка. У выніку бамбардыроўкі ўзникла многа пажараў і сільных выбухаў.

Усе нашы самалёты зварнуліся на свае базы.

НА ФРONTАХ АЙЧЫННай ВАЙНЫ

(Агляд з 1 па 4 жніўня)

На Орлоўскім напрамку нашы войскі працягвалі паспехова разгівадзь наступление і, прасоўваючыся ўперад, занялі за апошнія 4 дні звыш 300 населеных пунктаў, у тым ліку раёны цэнтр Знаменскае, чыгуначныя станцыі Домніна (11 кілометраў усходнене Орла), Пілатаўка (8 кілометраў паўднёва-ўсходнене Орла), Стальны конь (6 кілометраў паўночнене Орла) і Светлае жыццё. (4 кілометры паўднёвее Орла).

4 жніўня нашы войскі ўварваліся ў Орол і вядуць вулічныя бай з праціўнікам.

На Белгарадскім напрамку нашы войскі звязалі бой з праціўнікам, прасунуліся ўперація на 10 кілометраў і сур'ёзна палепішылі свае пазіцыі. Усе спробы немцаў аднавіць становішча праваліліся. Праціўнік насе звалікі страты ў

жывой сіле і баявой тэхніцы.

У Данбасе, паўднёва-захадніе Варашылаўграда, праціўнік прадпрыяняў радыак, імкнучыся адваяваць пазіцыі, захопленыя нядавна нашымі войскамі. Усе атакі немцаў былі адбіты. У выніку наесеных праціўніку страты ён быў вымушаны 3 жніўня свае атакі спыніць. 4 жніўня адбываліся бай мясцовага аничания, у ходзе якіх нашы войскі палепішылі свае пазіцыі.

На Ленінградскім фронце, у раёнах паўночнене і ўсходнене Мга, адбывалася артылерыйскімі памётнай перастрэлкай з абедзвух бакоў.

За тры дні, з 1 па 3 жніўня, на ўсіх фронтак часы войскі падбілі і знішчылі 334 нямецкіх танкі. У паветраных баях і агнём зенітак артылерыі забіта 437 самалётаў праціўніка.

АНТЫФАШЫСЦКІЯ ДЭМОНСТРАЦІІ І ЗАБАСТОЎКІ Ў ІТАЛІІ

Ва ўсіх будынках італьянскіх горадах працягваюць масавыя антыфашысцкія дэманстрацыі, не гледзячы на загад Бадольё аб забароне збораў групамі больш чым у трох чалавекі.

Многаты зныя антыфашысцкія дэманстрацыі адбываюцца ў Мілане. Яны праходзяць пад лозунгамі эзлрэжэнія ўра-

да Бадольё і пэдкладнага заключэння міра. У многіх часціх горада ўстановлены кулемёты, аднак войскі, высланныя супроты дэманстрантаў, адмаўляюцца страліць у іх.

Забастовачы рух прымае шэрокі размах. У Паўночнай Італіі ўспыхнула забастоўка чыгуначнікаў.

Дзеянні авіяцыі саюзнікаў

У ноч на 30 ліпеня англійская авіяцыя падвергла бамбардыроўцы горад Гамбург. Самалёты скінулі звыш 2000 тон бамбазога грузу.

30 ліпеня англійская і амерыканскія бамбардыроўчыкі пад прыкрыццем знішчальнікаў атакавалі нямецкія аэрад-

ромы ў Галандыі і Бельгіі. Аб'ектам налёта авіяцыі саюзнікаў у ноч на 31 ліпеня быў горад Рэмшайд.

Амерыканскія самалёты падверглі бамбардыроўцы нафтавых раёнаў Плаешці ў Румыніі. У налёце ўдэслычала 175 самалётаў.

У Азарычах

1. Пасёлак, заліты крыўей

Звычайны беларускі пасёлак. Райцэнтр Даманавіцкага раёна. На бязмежных калгасных, паллях, на прадпрыемствах мясцовай прамысловасці працавалі щаслівия совецкія людзі, забясьпечаныя ўсім неабходным, цвёрда упэўненая ў сваю будучыню. Школы і клубы, больніцы і амбулаторыі, дзіцячыя сады і яслі, магазіны і сталовыя службылі шырокім запа-

трабзаніям насельніцтва, якія раслі з кожным днём.

І ўсё гэта ўжо былое. У гарачы жнівеньскі дзень 1941 года прышлі сюды немцы. Бязмерныя пакуты прынеслі яны для нашых людзей. Не пазнаць цікір Азарыч. У гэтym зараз разваленым пасёлку бушуе смерць, разліваецца буйнымі патокамі кроў беларускага народа.

2. Аб чым гавораць сцэны

Гут быў радзільны дом. На радасць бацькам і Радзіме тут нараджаліся новыя совецкія грамадзяне. Зараз адсюль мала хто выходзіць жывым. І толькі щаслівы выпадак даў магчымасць некалькім асобам выбрацца і расказаць пра гэты гестапаўскі засценак.

„Хто не быў, той пабудзе, а хто быў, той не забудзе“— так напісалі члясь рука на сцяне былога радзільнага дома. Многа розных надпісаў пакінулі на сценах княўінныя афі-

ры азарыцкіх гестапаўцаў. Вось яны, гэтыя надпісы:

„Загінуў за нішто“, „Загінуў з братам, жонкай і грудным дзіцём“. „Адрэзана правае вуха днём, а ноччу, як відаць, буду расстрэлян. Сакавік 1943 г. Коля“.

Родныя беларускія надпісы! Прыдзе час, і вы будзеце грознымі сверхамі. Вы раскажаце на ўесь свет, што вытворалі канібалы XX стагоддзя ў раздільным доме невілікага пасёлка на Пілесці.

3. Трагедыя аднаго дня

Ніколі не забудзецца дзень 22 лютага 1943 года. У люты маро загнаны бандыты 57 сем'яў у халодны хлеў. Раздзетыя на гала людзі мерзлі і чакалі сваёй смерці. 19 грудных дзяцей памерлі на руках у сваіх матак. 87 чалавек падвергліся дзікім катаванням у будынку дзіцячага сада. Назаўтра раніцай іх усіх расстраллі. Мес-

цам расстрэла была фізкультурная пляцоўка Азарыцкай Сярэдняй школы.

Сярод расстралленых была маладая пастаўніца Мария. Яна крыкнула перад усімі на трупам: „Я гіну зі спраку сваёй Радзімы, за свой беларускі народ. Помніце, эйбіцы! Радзіма нам не падар...“. Зандыкі стрэл абарозіў доза патрэбткі.

4. Дрыжыце, фашистыкі каты!

Дрыжыць азарыцкі немецкі камандант, дрыжыць і байца за сваю шкуру, за сваё пагане жыццё. Пі начах яму сніцу ельскі гебітскамісар Бернард Гарке, зішлазы народныя месціўцамі. Яго нелакоіць цель гебітскамісара горада Петрыкова, якога ўзварвалі мінай.

Раніцай, пасля жудасных начальных відзеніллю, бы піша свайму начальнству трывожныя данині. Ен пішт аб тым, што нема нідзе праходу ад партызан, што адпраўка рабочай сілы ў Германію і пастаўкі сельгаспрадуктаў з'яўляюцца, што мо-

ладзь, на ільна загнаная ў паліцию, са зброяй пераходзіць да партызан, што патрэбны экстратэліновыя меры і г. д.

Дрыжыце, фашистыкі каты! Гісторыя нам ужо вынесла свой суровы прысуд, і хутка ён будзе прынесьці ў выкананне. З кожным днём набліжаюцца да нас іншыя чырвоныя палкі, якія на сваіх пераможных сцягах ипсідзь вызваленне беларускіму народу і смерць, немінучую смерць немецка-фашистыкім захопнікам.

НИКАЛАЙ Б.
АЛЕСЬ З.

На чужы каравай роту не разявай

Цяжка нам было ў гэтym го-
дзе апрацаваць свае палеткі, ал-
клапатлівай і стараннай пра-
цай мы дайліся нядрэнія
ураджаю. Бедаю аб гэтym
ненасытныя немецкія крыва-
жэры, якія ўжо разявілі свой
рот на наш хлеб

Старасты ўручылі нам падат-
ковыя лісты. Толькі з першага
абмалоту мы павінны здаць па
25 пудоў хлеба. Потым, як мы
ужо ведаем з вэлыкту мінулага
года, яны наляжаць на вёску і
будуць забіраць усё астатніе.

Гэтym яны не абмяжоўваю-
ца. 500 рублёў трэба плаціць з
кожнага двара, па 100 рублёў
за кожную лушу сям'і, 600
рублёў за казя і многа іншых
падаткаў. З кожнай каровы
дай ім 300 літраў малака, з
кожнага двара па 150 яец і г. д.

Немцы думаюць пакінуць
нас на галодную смерць, а на-
шым хлебам кэрміць сваіх сал-
дат, якія падліць наша вёсکі і
зашычаюць наша насельніцтва,
тле мы пасашылі інакш.
„На чужы каравай роту не
разявай“— кажі наша старая
лагазорка. За ёт хлеба і ма-
лака дадзім клю ў любі немец-
кім бандытам.

ЦІМОХ Р., СЦЯПАН У.—
селянін вёскі Б., Глускага раёна.

Выгналі немцаў з вёсکі

Вялікая група гітлераўцаў
рудвала ў вёсцы С., Першы-
зага раёна. Яны аце і насель-
ніца пагнаць працавальнае на-
селеніцтва на немецкую катар-
гу. Аб гэтym даведаліся пар-
тызаны Н-скага атрада, якія
рашылі сарваць намеры фа-
шистыкі і выгнаць іх з вёсکі.

Да вёсکі падышоў парты-
занскі ўзвод. Народныя месціў-
цы далі некалькі стрэлаў.
Эбянтэжаныя гітлераўцы, за-
хопленыя зняццю, пачалі ўця-
каць. Хутка вёска была ачиш-
чана. Сялянін ад сэрца дзя-
казалі сваіх абаронцаў, якія
іх вызвалілі ад угону ў фа-
шистыкі рабства.

КАНДРАТ П.—
партызан Н-скага атрада.

Рэдакцыйная келегія